

Convergència perd Ainaud

El 9 d'agost va morir Josep Maria Ainaud de Lasarte, referent indiscutible de CDC, assessor important de l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol, i un dels principals ideòlegs del catalanisme conservador. Tot i que algú ha fet broma dels seus cognoms, Ainaud va néixer a Barcelona l'any 1925, procedia familiarment de França i del País Basc (de Lasarte), encara que la seva àvia, Carme Karr, era de procedència alemanya, era feminista, havia dirigit la revista "Feminal" i ell li va dedicar el darrer dels seus llibres publicats, l'any 2008.

Advocat de professió, havia estudiat químiques, ciències econòmiques i també història. Es va centrar en la divulgació de llibres sobre la història de Catalunya i en va publicar una dotzena. Va publicar la vida de diversos personatges polítics catalans, però la seva biografia més aconseguida és la d'Enric Prat de la Riba, per qui sentia una especial devoció i a qui va dedicar dos llibres, un el 1973 i l'altre el 1992. A la universitat, la seva ideologia catòlica i catalanista el van portar a militar dins del Front Universitari Català, la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya i el grup Torras i Bages. El 1976 s'afilià a CDC i en va ser diputat al Parlament català. També fou el comissari del pavelló de Catalunya a l'Expo92 de Sevilla. El 2012, el govern que presideix Artur Mas li va atorgar la Medalla d'Or de la Generalitat.

Culturalment, a part de la seva tasca com a historiador, va ser un dels promotors de l'antologia poètica universitària publicada l'any 1949. Tres anys després va entrar a treballar a l'editorial Vox, que era propietat de Fèlix Millet. Durant molts anys també va col·laborar a "Gaceta Ilustrada" i sobretot a "Historia y Vida", que dirigia el manresà Josep Tomàs Cabot. El vaig conèixer fa 35 anys i el recordo com una persona molt riallera, i a la vegada de caràcter dur, amb conviccions sòlides, però alhora un xic dogmàtiques. Llegeixo a "La Vanguardia" que, en una entrevista a la periodista Rosa Maria Piñol, fou amic de totes les ideologies, afirmació que em sembla fora de lloc. D'entrada es va posicionar contra la dictadura franquista i els feixismes en general, a la seva obra qui no queda gaire ben parada és la ideologia anarquista i havia tingut serioses disputes amb el novel·lista Manuel de Pedrolo, independentista convençut, sempre molt crític amb el nacionalisme conservador de Convergència Democràtica de Catalunya. Segui com sigui, el meu sincer adéu a un fervent nacionalista català.